Rok VII. Zeszyt 5—6

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

MIASTA KATOWIC

Maj—Czerwiec 1935

Treść zeszytu 5—6:

Uzupełnienie Zbioru Statutów Miejscowych

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administr.: Miejski Urząd Statystyczny

Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp. — Katowice.

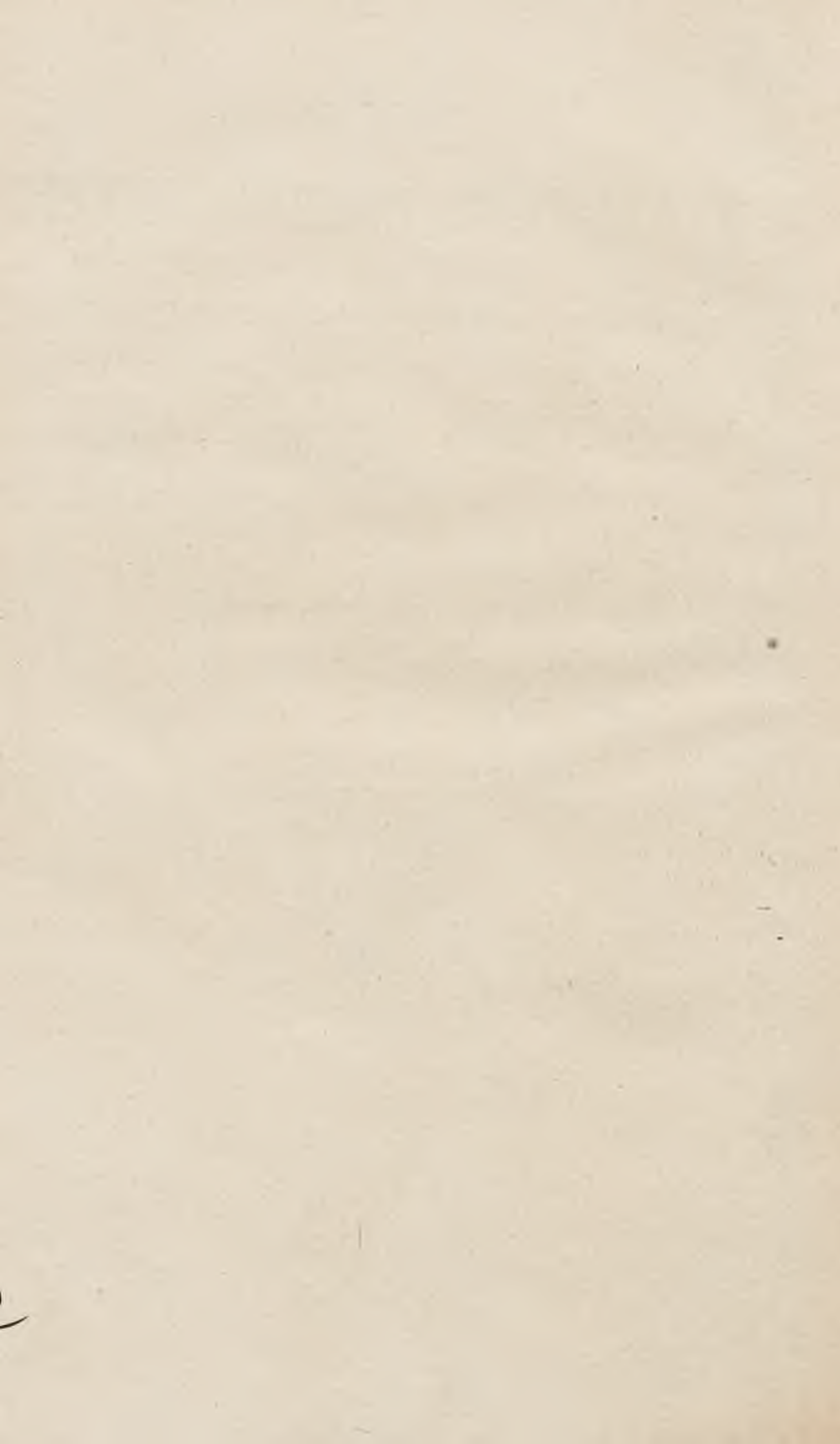
ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d. obowiązujących na obszarze miasta Katowic

Uzupełnienie

KATOWICE 1935
Nakładem Magistratu miasta Katowic

STATUT MIEJSCOWY

w sprawie ekwiwalentowego dodatku komunalnego przysługującego urzędnikom, nauczycielom i emerytom miasta Katowic w miejsce opieki lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym.

Na podstawie §§ 1 i 3 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12 maja 1932 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 31), §§ 1 i 4 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 26 stycznia 1928 r. (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 17) w sprawie wykonania postanowień § 12 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. — zb. ust. pr. str. 141 — w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 20 poz. 35) oraz § 11 ordynacji dla gmin miejskich z 30 maja 1853 r. uchwala się co następuje:

§ 1.

W miejsce przysługującej urzędnikom i nauczycielom miasta Katowic w myśl § 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, wolnej opieki lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, wypłaca się urzędnikom inauczycielom komunalnym miasta Katowic zarówna w służbie czynnej jak i po przejściu w stan spoczynku, ekwiwalentowy dodatek komunalny, nieprzekraczający: dla urzędników nieżonatych i bezdzietnych wdowców 5%, dla urzędników żonatych 10% miesięcznego uposażenia.

§ 3.

Funkcjonarjuszom ubezpieczonym w kasach chorych nie przysługuje prawo do ekwiwalentowego dodatku komunalnego. Gmina miasta Katowic jako pracodawca przejmuje jednakowóż składki do kasy chorych za funkcjonarjuszów tych w pełnej wysokości na kasę miejską.

§ 4.

Tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego za ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi może być wypłacony funkcjonarjuszom ubezpieczonym w kasach chorych ryczałt do wysokości 50 zł rocznie.

§ 5.

Przez uposażenie, podlegające podwyższeniu o 5% wzgl. 10%, tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego, rozumieć należy:

1) uposażenie zasadnicze i dodatek regulacyjny, ustalony w tabeli i postanowieniach art. 3 wyżej wymieniony z dnia 9 października 1923 r.
2) dodatek ekonomiczny dla urzędników, utrzymujących rodzinę, określony art. 4 tejże ustawy.
3) ewentualny dodatek wyrównawczy przewidziany w art 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r.
4) śląski dodateek wyrównawczy w wysokości, przewidzianej w ustawie z dnia 22 marca 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 11) i w ewentualniejszych późniejszych ustawach.

§ 6.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Śląską Radę Wojewódzką z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1932 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu tracą moc obowiązującą.

1) statut miejscowy dotyczący wypłaty odszkodowania w miejsce przysługującej urzędnikom i nauczycielom miasta Katowic według § 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów państwowych wolnej opieki lekarskiej, zniżki przy używaniu państwowych środków komunikacyjnych itd. z dnia 12 stycznia 1925 r. i 2 marca 1925 r.,
2) dodatek do powyższego statutut z dnia 24 kwietnia 1928 r. i 18 maja 1928 r.

Katowice, dnia 21 czerwca 1932 r.

Magistrat

(—) Dr. Kocur (—) Golla.

(pieczęć)

Katowice, dnia 23 czerwca 1932 r.

Rada Miejska

(—) J. Piechulek. (—) F. Cichoń.

„Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. u. pr. str. 141) oraz rozporządzenia Wojewo-

dy Śląskiego z dnia 12 maja 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 31) w celu wykonania ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych z zastrzeżeniem skreślenia postanowienia § 2 niniejszego statutu, jako sprzecznego z przepisami rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12 maja 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 31".

Katowice, dnia 25 lipca 1932 r.

L. Kw. 627.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
(—) Dr. Grażyński.
Wojewoda Śląski.

pieczęć:

Śląska Rada Wojewódzka.

Korporacje miejskie uchwałami z dnia 31. VII. 1934 r. i 20. VIII postanowiły skreślić § 2 niniejszego statutu z tem, że zmieniony statut wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

Katowice, dnia 23 sierpnia 1934 r.

Magistrat

(—) Dr. Kocur. (—) Szkudlarz.

(pieczęć)

Rada Miejska.

(—) J. Piechulek. (—) Urbańczyk.

TYMCZASOWY REGULAMIN MIEJSKI

dotyczący

organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku na terenie Magistratu m. Katowic.

1. Uwagi ogólne.

Niniejszy regulamin zostaje wydany na skutek potrzeb jakie zaszły w związku z ustawą Sejmu Śląskiego z dnia 16. V. 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 27), rozciągającą na obszarze Województwa Śląskiego moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 III 1928 r. o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Obowiązujące dotychczas w tej dziedzinie ustawodawstwo niemieckie straciło tem samem swą moc obowiązującą za wyjątkiem rozporządzeń wydanych na podstawie ustawy niemieckiej z dnia 14 V 1879 r. o obiegu artykułów żywności, używek i przedmiotów użytku (Dz. U. Rzeszy z r. 1879 str, 145), które o ile nie są sprzeczne z wymienionem rozp. Prezydenta R. P. to obowiązują jako wydane na jego podstawie (art. 50 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 III 1928 r.). Powyższy stan istnieje dlatego, że polskie postanowienie dotyczące poszczególnych artykułów a wydane na mocy rozp. Prez. R. P. z dnia 22 III 1928 r. nie uzyskały jeszcze na obszarze Województwa Śląskiego mocy obowiązującej:

2. Zasadnicze ustawy obowiązujące w dziedzinie dozoru.

a) Ustawa Sejmu Śląskiego z dnia 16 V 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 27).

b) Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 22 III 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

3. Przedmiot ustaw i rozporządzeń.

Przepisom wymienonych ustaw podlega wyrób, sprzedaż oraz inne wprowadzenie w obieg artykułów żywności, ich surowców i tych przedmiotów użytku, których użycie, zgodne z ich

przeznaczeniem może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego.

Przez przedmioty użytku należy w myśl ustawy rozumieć naczynia, przyrządy, aparaty i przybory używane przy wyrobie, przechowywaniu, mierzeniu, ważeniu, opakowaniu i spożywaniu artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy służące do pielęgnowania ciała ludzkiego, (aparaty, szczotki, grzebienie) zabawki, tapety, farby, barwniki, nafta, świece (art. 1 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 III 1928 r.).

4. Miejskie Biuro Sanitarne.

Na wzór organizacji dozoru ustanowionej dla powiatowych władz administracji ogólnej, wszystkie sprawy dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku jako wymagające jednolitości akcji zostają w Magistracie skoncentrowane ze względu na swój wybitnie sanitarny charakter w rękch miejskiego lekarza sanitarnego (patrz okólnik Nr. 238 Min. Spr. Wewn. z dnia 31 X 1929 r. Nr. Z. H. 4667 29).

W tym celu tworzy się Miejskie Biuro Sanitarne, które niezależnie od powyżej wymienionych spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku obejmie również wszystkie sprawy z działu higjeny otoczenia (kontrola stanu sanitarnego realności, zakładów, ulic i t. p.) co określa osobny regulamin miejski.

Z uwagi na obecną organizację spraw służby zdrowia przy której miejski lekarz sanitarny należy do oddziału I. San. i nie posiada własnego oddziału — przydziela się Miejskie Biuro Sanitarne pod względem gospodarczym i budżetowym do Administracji Policji Miejskiej jako samodzielną tam jednostkę administracyjną.

(Miejskie Biuro Sanitarne mieści się w budynku przy ul. Pocztowej 2, III p. pokój 71 — telefon wewn. 79).

5. Miejskie organa dozoru.

Na terenie Miasta Katowic ustanawia się własne organa dozoru przewidziane w art. 10 rozp. Prezydenta R. P.

Organa te są po myśli art. 17 wymienionego rozporządzenia utrzymywane na koszt miasta i sprawują dozór bezpośrednio nad obrotem miejscowym.

Stosownie do wymogów § 6 rozp. Min. Spr. Wewn. (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 495) fachowe organa dozoru Miasta Katowic składają się z:

a) miejskiego lekarza sanitarnego oraz
b) kontrolerów sanitarnych (rejonowych).

Kontrolerami sanitarnemi są po myśli okólnika Min. Spraw Wewn. Nr. 238 z dnia 31. 10. 1929 r. Nr. Z. H. 4667/29 absolwenci

kursu przeszkolenia w Państwowej Szkole Higjeny, posiadający tem samem przepisowe kwalifikacje kontrolerów artykułów żywności i przedmiotów użytku.

Do wykonywania czynności biurowych wynikających z organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku oraz spraw z dziedziny higjeny otoczenia zostaje powołany osobny urzędnik administracyjny (przydzielony z pośród dotychczas pełniącego częściowo te czynności personelu Administracji Policji Miejskiej).

6. Prawa i obowiązki miejskich organów dozoru.

A. **Miejski lekarz sanitarny** pełni swe funkcje w Magistracie według osobnej instrukcji regulującej jego prawa i obowiązki jako fachowego doradcy Prezydenta Miasta w dziedzinie wykonywania wszystkich zadań miejskiej służby zdrowia. Za swe czynności jest odpowiedzialny bezpośrednio przed Prezydentem Miasta.

W zakresie dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku ustanawia się następujące prawa i obowiązki miejskiego lekarza sanitarnego:

I. fachowo-lekarskie kierownictwo całą akcją dozoru na terenie Miasta stosownie do obowiązujących przepisów,

II. przydział, organizacja i nadzór prac podległego mu personelu Miejskiego Biura Sanitarnego (administracyjnego i kontrolerów sanitarnych),

III. stale dokształcenie podległego mu personelu,

IV. wykonywanie osobistych inspekcji sklepów, wytwórni, zakładów itp. na terenie Miasta,

V. przedstawianie wniosków i sprawozdań Magistratowi,

VI. współpraca z władzami państwowemi oraz Woj. Zakł. Badania Żywności i przedm. użytku.

B. **Sekretarz Miejskiego Biura Sanitarnego:** (urzędnik administracyjny):

I. obowiązany jest do szczególnej znajomości ustawodawstwa i rozporządzeń w dziedzinie dozoru,

II. wykonuje wszystkie czynności biurowe wynikające z wykonywania ustaw (np. odwołania od zajęcia towaru itp.),

III. prowadzi ewidencję wytwórni, sklepów, zakładów itp. podlegających dozorowi,

IV. przygotowuje miejskiemu lekarzowi sanitarnemu korespondencję z władzami i stronami oraz przyjmuje doniesienia, zażalenia itp.,

V. jest odpowiedzialny za swe czyności bezpośrednio przed miejskim lekarzem sanitarnym.

U w a g a: Sekretarz M. B. San. nie wykonuje żadnych funkcji zastrzeżonych ustawowo dla fachowych kontrolerów.

C. **Kontrolerzy sanitarni** jako fachowi kontrolerzy żywn. i przedmiotów użytku:

I. dokonywują w przydzielonych im rejonach kontroli i przedwstępnych badań artykułów żywności i przedmiotów użytku,

II. przeprowadzają kontrolę pomieszczeń, w których artykuły te są wyrabiane, przetwarzane, przechowywane, sprzedawane lub w inny sposób wprowadzane w obieg,

III. pobierają próby z artykułów żywności i przedmiotów użytku oraz przesyłają je do badania (art. 18 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r.),

IV. sporządzają protokóły i kwity na pobrane próby stosownie do art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (wzory druków — patrz załączniki),

V. dokonywują zajęcia artykułów żywności i przedmiotów użytku w wypadkach przewidzianych w art. 20 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r.,

VI. biorą udział w rozprawach sądowych na wezwanie władz sądowych stosownie do art. 14 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r.

VII. prowadzą dziennik kontroli artykułów żywności i przedmiotów użytku (wzór — patrz załącznik),

VIII. sporządzają ze swych prac sprawozdania miesięczne i roczne,

IX. przedstawiają swe wnioski i spostrzeżenia miejskiemu lekarzowi sanitarnemu oraz wykonują wszystkie jego zarządzenia.

Uwaga: kontrolerzy sanitarni otrzymują na czas pełnienia funkcji specjalne legitymacje według wzoru przewidzianego w § 7 rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 1. VI. 1929 r.

7. Badanie prób.

Przewidziane w art. 11 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. badanie prób odbywa się w Wojewódzkim Zakładzie Badania żywności i przedmiotów użytku w Katowicach, który na mocy art. 2-go ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 16 maja 1934 r. pełni funkcję państwowego Zakładu Badania na obszarze Województwa Śląskiego.

Stosownie do art. 12 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 343) nie ponosi Miasto żadnych kosztów badania prób pobranych przez miejskie organa dozoru. Badanie to jest stosownie do okólnika Nr. 238 Min. Spr. Wewn. z dnia 31. X. 1929 r. Nr. Z. H. 4667/29 bezpłatne dla komunalnych organów dozoru o ile organami temi jest personel fachowy posiadający odpowiednie kwalifikacje, co ma miejsce w Magistracie Miasta Katowic.

Katowice, dnia 21 czerwca 1935 r.

Magistrat
(—) Dr. Kocur.

Tymczasowy regulamin pracy miejskiego lekarza sanitarnego w Magistracie Miasta Katowic.

Reskryptem z dnia 24. XI. 1934 r. Nr. Sm. 16/39/1 polecił Pan Wojewoda Śląski „wydzielić całokształt spraw sanitarnych z pośród innych agend administracyjnych i powierzyć go fachowemu personelowi lekarskiemu."

W częściowem wykonaniu powyższego Magistrat utworzył z dniem 1. IV. 1935 r. funkcję miejskiego lekarza sanitarnego.

Niniejszem ustala się następujący tymczasowy regulamin pracy miejskiego lekarza sanitarnego:

1. Miejski lekarz sanitarny jest fachowo-lekarskim doradcą Prezydenta Miasta we wszystkich sprawach wchodzących w zakres działania służby zdrowia.

Jako taki podlega bezpośrednio Prezydentowi Miasta i jest przed nim odpowiedzialny za swą pracę.

2. Miejski Lekarz sanitarny tworzy w oddziale Prezydjalnym samodzielny referat ze znakiem O. I/San. Biuro m. l. san. mieści się w gmachu przy ul. Pocztowej 2, pokój 32 i 33. Telefon 309-41, wewn. 20.

3. W szczególności podlegają fachowemu nadzorowi i współpracy miejskiego lekarza sanitarnego następujące sprawy znajdujące się w Oddziałach Magistratu:

O. II. — higjena szkół i czynności lekarzy szkolnych,

O. V. — leczenie chorych ubogich oraz instytucje opiekuńcze ubogich,

O. VI. — szpitalnictwo miejskie,

O. VIII. — instytucje społeczno-lekarskie (ośrodek zdrowia, przychodnie, stacje opieki, uzdrowiska dla dzieci itp.),

O. XXI. — dozór nad żywnością i przedmiotami użytku, szczepienia ospy, sprawy sanitarne (higjena otoczenia, leczenia prostytutek i dezynfektorzy).

Ponadto obowiązany jest miejski lekarz sanitarny do fachowo-lekarskiej współpracy ze wszystkiemi temi oddziałami Magistratu, które wprawdzie nie mają specjalnego charakteru lekarskiego jednak z mocy obowiązujących ustaw wymagają jego współdziała-

nia (np. sprawy policyjno-budowlane, przemysłowo-handlowe, administracja nieruchomości miejskich itp.).

4. Akta spraw w których wyznaszono współpracę miejskiemu lekarzowi sanitarnemu pozostają nadał w dotychczasowych oddziałach. Na żądanie miejskiego lekarza sanitarnego należy mu przedkładać wszystkie akta do wglądu oraz przygotowywać materjały, któreby mu były potrzebne do spełniania jego zadań.

5. Oddziały mają prawo i obowiązek zwracać się wprost do miejskiego lekarza sanitarnego w sprawach, które wymagają pomocy fachowo-lekarskiej.

W tych wypadkach obowiązane są oddziały przygotowywać przez swych referentów projekt załatwienia sprawy i dopiero wtedy przedstawić go do wglądu miejskiemu lekarzowi sanitarnemu.

6. Miejski lekarz sanitarny ma prawo i obowiązek opracowywania planów organizacji pracy poszczególnych oddziałów w dziedzinie fachowo-lekarskiej. Odpowiednie wnioski przedstawia do zatwierdzenia Prezydentowi Miasta.

7. Miejki lekarz sanitarny wchodzi z urzędu w skład miejskich komisji w związku z wykonywaniem prawa przemysłowego i ustaw sanitarnych w charakterze zastępcy przewodniczącego komisji.

Katowice, dnia 8 lipca 1935 r.

Magistrat I.

m. p. Dr. Kocur.

STATUT

miasta Katowic z dnia 10-go września 1934 r. dotyczący zakładania i zmieniania ulic i części ulic oraz budowy domów mieszkalnych przy ulicach jeszcze niewykończonych.

Na zasadzie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r., oraz §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. w przedmiocie zakładania i zmieniania ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich (zbiór ustaw Nr. 40 str. 561) wprowadza się za zgodą Rady Miejskiej na obwód miejski Katowice następujący statut:

§ 1.

Przy ulicach oraz częściach ulic, które według przepisów policyjno-budowlanych nie są jeszcze gotowe do publicznej komunikacji i zabudowy, nie wolno wznosić domów mieszkalnych mających na nie bezpośrednie lub pośrednie wyjście.

§ 2.

Magistrat może warunkowo zezwolić w poszczególnych wypadkach na wyjątki niezależnie od wymaganego zezwolenia władzy policyjno-budowlanej, w szczególności, gdy:

1) według wyboru Magistratu teren potrzebny według wytyczonych linij regulacyjnych na założenie ulicy zostanie powzdany i oddany na rzecz miasta natychmiast w całej długości przylegającej do parceli budowlanej w pełnej szerokości bezpłatnie oraz wolny od długów, ciężarów i kosztów, albo, gdy zostanie zawarty układ z miastem obejmujący powyższe zobowiązanie.

Magistrat może jednak w poszczególnych wypadkach, zasługujących na specjalne uwzględnienie, stosować pewne wyjątki co do tego postanowienia.

2) Właściciel parceli zrzeknie się wszelkich pretensyj o odszkodowanie, jakie mogłyby powstać przez późniejsze wykonanie ulicy, oraz

3) właściciel nieruchomości w prawnie obowiązujący sposób zabezpieczy Gminie Miejskiej Katowice zwrot udziałowych kosztów budowy ulicy określonych w §§ 6, 8 i 11 niniejszego statutu.

Magistrat może odstąpić od podanego wyżej zabezpieczenia, o ile nieruchomość mająca być zabudowana przylega do już istniejącej i otwartej dla ruchu publicznego ulicy z ustalonemi linjami regulacyjnemi, jednakże dotychczas nierozbudowanej.

§ 3.

Magistrat nie jest zobowiązany do udzielenia wyjątkowego zezwolenia, chociaż właściciel nieruchomości jest gotowy do wypełnienia wymienionych w § 2 warunków.

§ 4.

O ile mają być wznoszone domy narożne mające front na dwie ulice o jednem tylko wyjściu umieszczonem na narożniku, to wyjście takie uważa się jako prowadzące na obie ulice.

§ 5.

O ile Gmina Miasta Katowic zakłada nową ulicę lub nowy plac, albo już istniejącą ulicę przeznaczoną do zabudowania przedłuża, albo, jeżeli już istniejące a dotychczas całkowicie lub częściowo niezabudowane ulice, place, lub części ulic przeznacza do zabudowania, wtenczas właściciele przyległych działek (parcel) gruntu, o ile na tych działkach wybudowane zostaną bezpośrednio lub pośrednio przy tych ulicach jakiekolwiek rodzaju budynki, będą zobowiązani Gminie miasta Katowic zwrócić koszty: otwarcia, pierwszego urządzenia, utrwalenia jezdni i odwodnienia ulic według następujących postanowień:

1) jako założenie nowej ulicy uważa się w myśl niniejszego statutu także zamienienie nieuregulowanej drogi lub gościńca na miejską ulicę przeznaczoną do zabudowania,
2) jako część ulicy uważa się w myśl niniejszego statutu taki odcinek ulicy, który leży między dwoma, chociażby tylko projektowanemi przecznicami, placami lub mostami.

§ 6.

Do kosztów otwarcia należą wydatki na uzyskanie gruntu i podłoża ulicy włącznie z chodnikami oraz usunięcia wszelkich przytem istniejących przeszkód. Koszty urządzenia plantacyj oraz zadrzewienia nie mają być uwzględnione.

Jako koszty pierwszego urządzenia uważa się te wydatki, które powstaną w związku z wykonaniem nawierzchni ulicy wraz z chodnikami, z połączeniem wpadających w nie ulic i dróg, urządzeń ochronnych i umacniających, jak również utrwalenia ulic.

Jako koszty odwodnienia rozumie się koszty podziemnego rurociągu albo kanału, oraz wszelkie inne urządzenia budowlane, służące do odwodnienia.

§ 7.

Radzie Miejskiej przysługuje w każdym poszczególnym wypadku prawo ustanawiania sposobu i zakresu urządzenia i utrwalenia jezdni ulic ze zastrzeżeniem uprawnień władz policyjnych.

§ 8.

Do zwrotu kosztów oznaczonych w § 6 będą pociągnięci właściciele działek gruntu (parcel) jedynie tylko za połowę całej szerokości ulicy, mierzonej od krawężnika do krawężnika, jeżeli zaś ulica jest szerszą niż 20 m, wówczas nie więcej jak za 10 m szerokości ulicy.

To samo dotyczy właścicieli gruntów przylegających do placów według tej zasady, że zobowiązanie ich rozciąga się na pas terenu 10 m szerokości na całej długości gruntowej parceli przylegającej do placu.

Koszty wykonania poszczególnych urządzeń wymienionych w §§ 5 i 6 niniejszego statutu rozkłada się na danych adjacentów w sposób następujący:

By ustalić wysokość kosztów za 1 mb. długości frontu gruntu, należy kwotę ogólnych kosztów budowy podzielić przez liczbę odpowiadającą długości frontu wszystkich gruntów, przylegających obustronnie do rozbudowanej całej lub części ulicy względnie placu. Otrzymaną kwotę należy następnie pomnożyć przez liczbę, odpowiadającą długości frontu poszczególnych gruntów.

§ 9.

Przy zestawieniu ogólnych kosztów założenia ulicy będzie zaliczona wartość terenu oddanego bezpłatnie przez adjacentów pod ulicę i place. Wartość ta będzie ustalona przez Radę Miejską, według opinji Komisji Budowlano-Drogowej i ma być tym adjacentom, którzy oddali bezpłatnie teren pod ulicę lub plac zarachowaną na poczet ich udziału w ogólnych kosztach.

Długość frontu narożnikowych działek gruntu będzie obliczona od sąsiedniej granicy do środka wpadającej ulicy (przecznicy), przyczem jednakże jako miara od linji regulacyjnej do środka ulicy może być najwyżej 10 metrowa długość wstawiona do rachunku; ewtl. nadwyżkę ponosi miasto.

§ 10.

Od obowiązku zwracania kosztów wymienionych w §§ 6, 8 i 11 niniejszego statutu zwolnieni są ci właściciele nieruchomości, którzy na zasadzie postanowień statutu miasta Katowic z dnia 10 września 1934 r. zobowiązani są do płacenia samoistnej opłaty komunalnej na budowę i przebudowę dróg publicznych.

§ 11.

Właściciele domów wyłącznie mieszkalnych, płacą tylko 50% udziałowych kosztów, obliczonych według zasad, wymienionych w § 8 niniejszego statutu z tem, że świadczenia te spłacone być mogą w kwartalnych równych ratach w ciągu 15-tu lat, licząc od daty doręczenia wymiaru.

Obowiązek płacenia przez właścicieli domów mieszkalnych określonych wyżej świadczeń gaśnie z chwilą pociągnięcia ich do płacenia samoistnej opłaty komunalnej na budowę i przebudowę dróg publicznych w myśl statutu miasta Katowic z dnia 10-go września 1934 r.

§ 12.

O ile budowa lub rozbudowa danej ulicy i temsamem możność wymierzania świadczeń wymienionych w §§ 6, 8 i 11 niniejszego statutu nastąpi dopiero po zaistnieniu obowiązku dla właścicieli domów mieszkalnych uiszczania opłat w myśl statutu miasta Katowic z dnia 10-go września 1934 r. o samoistnej opłacie komunalnej na budowę i przebudowę dróg publicznych — wtenczas obowiązek zwrotu udziałowych kosztów wynikających z §§ 6, 8 i 11 niniejszego statutu upada.

§ 13.

Świadczenia wynikające z niniejszego statutu mają charakter daniny publicznej, które ciążą na działkach gruntu i przechodzą na każdorazowego ich właściciela, dopóki nie zostaną spłacone.

§ 14.

Świadczenia wynikające z niniejszego statutu wymierza Magistrat , który wysokość należności uwidacznia w nakazie płatniczym doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia zapłaty.

§ 15.

Wymierzone świadczenia na zasadzie niniejszego statutu winny być uiszczone w kasie Magistratu m. Katowic w terminie 4-ch tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 16.

Przeciwko wymiarowi świadczeń przysługuje płatnikowi w myśl postanowień § 69 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14-go lipca 1893 r. (zbiór ustaw str. 152) prawo wniesienia do Magistratu miasta Katowic sprzeciwu w ciągu 4-ech tygodni od daty doręczenia wymiaru.

§ 17.

Do przymusowego ściągnięcia kosztów względnie świadczeń mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji samoistnych danin komunalnych.

§ 18.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia, które nastąpić ma po zatwierdzeniu statutu przez władzę nadzorczą.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu tracą moc obowiązującą:

1) statut miejscowy w przedmiocie budowy domów mieszkalnych przy ulicach jeszcze niewykończonych z dnia 18 listopada 1912 r.,
2) statut miejscowy w przedmiocie budowy domów mieszkalnych przy ulicach niewykończonych i nienadających się do ruchu publicznego w Gminie Bogucice z 9 lipca 1899 r.

Za Gminę Miejską: **Za Radę Miejską:**

(—) Dr. Kocur (—) Inż. Sikorski (—) Urbańczyk (—) J. Piechulek

(L. S.)

Magistrat miasta Katowic

„Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 roku w sprawie zakładania i zmiany ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich."

L. Rw. 1429.

Katowice, dnia 11 marca 1935 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
w z. (—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

(L. S.)
Rzeczpospolita Polska
Śląska Rada Wojewódzka.

STATUT
o opłatach za używanie urządzeń kanalizacyjnych. w obrębie miasta Katowic.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych we Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz na podstawie uchwał korporacyj miejskich z dnia 17 lipca i 20 sierpnia 1934 r. wydaje się następujący statut miejscowy:

§ 1.

Od gruntów zabudowanych oraz od gruntów niezabudowanych, należących do całości gospodarczej danych nieruchomości, jakoteż od gruntów wogóle niezabudowanych, przyłączonych jednak bezpośrednio lub pośrednio do kanalizacji miejskiej, należy uiszczać za używanie kanalizacji miejskiej stałą opłatę kanalizacyjną według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Opłaty winny być uiszczane w ten sposób, aby pokrywały dwie trzecie części kosztów administracyjnych i kosztów utrzymania urządzeń kanalizacyjnych w preliminowanej w budżecie wysokości.

Wymiar opłat kanalizacyjnych nastąpi w dwuch trzecich częściach na podstawie komunalnego podatku budynkowego, zaś w jednej trzeciej na podstawie długości frontowej gruntów, przyłączonych do kanalizacji. Od gruntów niezabudowanych, przyległych bezpośrednio lub pośrednio do ulicy i korzystających z kanalizacji, pobiera się opłatę tylko podług długości frontu wzdłuż ulicy.

Od gruntów, które się tylko częściowo dają przyłączyć do kanału, ustala Magistrat opłatę po słusznem uwzględnieniu wszystkich zachodzących okoliczności.

Stawki dla wymiaru opłaty kanalizacyjnej od 1,00 zł komunalnego podatku budynkowego oraz 1 m długości frontowej, usta-

la się każdego roku w budżecie miasta; wysokość tych stawek będzie opublikowaną zwyczajem przyjętym w tutejszej miejscowości.

§ 3.

Przy gruntach przyłączonych do kanalizacji a graniczących z kilkoma ulicami skanalizowanemi, nastąpi wymiar opłaty kanalizacyjnej od dwuch trzecich części długości wszystkich frontów. Natomiast przy gruntach graniczących z kilkoma ulicami, z których tylko jedna jest skanalizowaną, wymiar następuje na podstawie średniej arytmetycznej długości wszystkich frontów. Jeżeli ta średnia jest mniejszą od długości frontu przy ulicy skanalizowanej, wtedy oblicza się opłatę kanalizacyjną od dwuch trzecich części długości wszystkich frontów.

§ 4.

W wypadku podwyższenia względnie obniżenia komunalnego podatku budynkowego nastąpi także odpowiednia zmiana w wymiarze opłaty kanalizacyjnej, jednakże dopiero przy pobraniu tejże opłaty w następnym roku budżetowym.

§ 5.

Obowiązek uiszczenia opłaty kanalizacyjnej powstaje z upływem tego kwartału kalendarzowego, w którym nastąpi odbiór przyłączenia gruntów do kanalizacji przez Magistrat.

Uwolnienie od opłaty kanalizacyjnej nastąpi po upływie tego kwartału kalendarzowego, w którym doniesiono Magistratowi o usunięciu przyłączenia gruntów do kanalizacji.

§ 6.

Jeżeli przyłączenie do kanalizacji i używanie jej nastąpiło bez zezwolenia Magistratu, właściciel gruntu zostanie ukarany grzywną w wysokości do 30,00 zł. Niezależnie od ukarania zostanie opłata kanalizacyjna pobrana dodatkowo od tego pierwszego kwartału kalendarzowego począwszy, w którym nastąpiło używanie kanalizacji.

§ 7.

Zobowiązany do uiszczenia opłaty kanalizacyjnej jest właściciel gruntu, a w wypadku współwłasności kilku osób, odpowiadają oni solidarnie. Zobowiązanie do uiszczenia opłaty kanalizacyjnej ciąży na nieruchomości prawnie w ten sposób, że każdy późniejszy właściciel odpowiada za tę opłatę.

§ 8.

Do uiszczenia opłaty kanalizacyjnej obowiązany właściciel nieruchomości winien donieść Magistratowi o zmianie podmiotu prawa własności przez przedłożenie Magistratowi w odpisie lub do wglądu odnośnego zawiadomienia sądowego, w przeciwnym zaś razie odpowiada on za opłatę obok nowego właściciela aż do

upływu tego kwartału kalendarzowego, w którym doniesienie nastąpiło.

§ 9.

Opłatę kanalizacyjną wymierza Magistrat, który należność uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym obowiązanemu.

§ 10.

Opłatę kanalizacyjną należy uiszczać w czterech równych ratach kwartalnych i to I-szą ratę najpóźniej do dnia 15-go maja, II-gą ratę najpóźniej do dnia 15-go sierpnia, III-cią ratę najpóźniej do dnia 15-go listopada, a ostatnią ratę najpóźniej do dnia 15-go lutego odnośnego roku budżetowego. Zapłata większej ilości rat zgóry aż do wysokości całorocznej kwoty jest dopuszczalna.

§ 11.

Przeciw wymiarowi opłaty kanalizacyjnej przysługują obowiązanemu środki prawne określone w §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Tem samem tracą moc obowiązującą: ordynacja w przedmiocie pobierania opłat kanałowych na obwód miasta Katowic z kwietnia 1906 r. wraz z dodatkiem z dnia 24 listopada 1925 r.

Katowice, dnia 10 września 1934 r.

Za Magistrat:
(—) Dr. Kocur, (—) Inż. Sikorski

Za Radę Miejską:
(—) Piechulek, (—) Urbańczyk Franciszek.

(pieczęć okr.)
Magistrat miasta Katowic.

„Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. u. pr. str. 261)".
L. RW. 1210.

Śląska Rada Wojewódzka:
Przewodniczący:
w z. (—) Dr. Saloni, Wicewojewoda.

Rzeczpospolita Polska
Śląska Rada Wojewódzka
(pieczęć okr.)

Katowice, dnia 24 stycznia 1935 r.

STATUT

miasta Katowic z dnia 10 września 1934 r. o samoistnej opłacie komunalnej na budowę i przebudowę dróg publicznych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych we Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śl. nr. 3 poz. 3) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych we Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30), wprowadza się za zgodą Rady Miejskiej na rzecz miasta Katowic opłatę na budowę i przebudowę dróg publicznych.

§ 1.

Opłacie drogowej przeznaczonej na pokrycie wydatków na budowę i przebudowę dróg podlegają:

a) grunty, podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne,

c) nieruchomości podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości a do czasu wprowadzenia tegoż podatku samoistnemu podatkowi komunalnemu od budynków.

Do uiszczenia opłaty zobowiązani są właściciele przedmiotów opodatkowania określeni w niniejszym paragrafie, którym wymierzono wymienione w § 3 pkt. a, do c podatki.

Przy współwłasności powstaje zobowiązanie solidarne.

W razie zmiany praw na nieruchomości obok dotychczasowego właściciela przedmiotu opodatkowania odpowiada za opłatę także nowy właściciel nieruchomości, ale nie więcej, niż za ten rok bieżący, w którym zmiana własności nastąpiła i za rok poprzedni.

§ 2.

Wolni są od opłaty na przeciąg 8-miu lat licząc od dnia wejścia w życie niniejszego statutu właściciele przedmiotów opodatkowania wymienionych w § 1, pkt. c, którzy zapłacili w czasie od

1 kwietnia 1927 r. do dnia wejścia w życie niniejszego statutu udziałowe koszty budowy i przebudowy ulic w całości.

Jeżeli jednak wyżej wymienieni właściciele przedmiotów opodatkowania zapłacili w oznaczonym powyżej czasie tylko część udziałowych kosztów budowy ulicy, w takim razie zwolnieni są od opłaty:

a) przy spłacie conajmniej $^1/_8$ kosztów na przeciąg 1 roku,
b) przy spłacie conajmniej $^2/_8$ kosztów na przeciąg 2 lat,
c) przy spłacie conajmniej $^3/_8$ kosztów na przeciąg 3 lat,
d) przy spłacie conajmniej $^4/_8$ kosztów na przeciąg 4 lat,
e) przy spłacie conajmniej $^5/_8$ kosztów na przeciąg 5 lat,
f) przy spłacie conajmniej $^6/_8$ kosztów na przeciąg 6 lat
g) przy spłacie conajmniej $^7/_8$ kosztów na przeciąg 7 lat,
h) przy spłacie conajmniej $^8/_8$ kosztów na przeciąg 8 lat,

licząc od dnia wejścia w życie niniejszego statutu.

§ 3.

Wysokość opłaty drogowej od wymierzonego w poprzednim roku właścicielom przedmiotów opodatkowania wymienionym w § 1.

a) państwowego podatku gruntowego,
b) państwowego podatku przemysłowego od obrotu,
c) państwowego podatku od nieruchomości względnie samoistnego podatku komunalnego od budynków,

ustalają korporacje miejskie po poprzedniem wysłuchaniu komisji budowlano - drogowej.

Opłat poniżej 2,00 zł. nie wymierza się.

§ 4.

Ogólną sumę potrzebną na pokrycie wydatków związanych z budową i przebudową urządzeń drogowych uchwalają korporacje miejskie corocznie w budżecie na okres roku budżetowego według przedłożonego przez Urząd Drogowy i Mierniczy miasta Katowic i zaopinjowanego przez komisję budowlano - drogową programu prac, przyczem jedną trzecią tej sumy pokryje miasto z własnych środków budżetowych, zaś dwie trzecie korporacje miejskie mogą albo rozdzielić pomiędzy źródła opodatkowania wymienione w § 1 lit. a do c, lub też nałożyć na jedno lub dwa z tych określonych źródeł opodatkowania.

§ 5.

Opłatę drogową wymierza Magistrat, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym obowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 6.

Oplata ma być uiszczona w kasie Magistratu miasta Katowic w terminie czterech tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 7.

Przeciwko wymiarowi opłaty służą płatnikowi środki prawnie obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje jednak obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.

§ 8.

Do przymusowego ściągnięcia opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 9.

Właściciel nieruchomości zobowiązany do uiszczenia opłaty winien donieść Magistratowi miasta Katowic o zmianie podmiotu prawa własności przez przedłożenie w odpisie lub do wglądu odnośnego zawiadomienia sądowego, w przeciwnym zaś razie odpowiada on za opłatę obok nowego właściciela aż do upływu tego roku rachunkowego, w którym doniesienie nastąpiło.

§ 10.

Postanowienia niniejszego statutu nie naruszają w niczem stosunku prawnego wynikającego ze zawartych umów z firmą Śląskie Kolejki Spółka Akcyjna Katowice, jej poprzednikami lub też prawnymi następcami.

§ 11.

Właściciele nieruchomości, którzy pociągnięci zostali do świadczeń na rzecz opłaty drogowej na zasadzie postanowień niniejszego statutu, i którzy w poprzednich latach zabezpieczyli koszty budowy ulic we formie hipoteki kaucyjnej, mogą po upływie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego statutu wnieść podanie o wykreślenie na ich koszt tych hipotek z księgi wieczystej danej nieruchomości.

§ 12.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia, które nastąpić ma po zatwierdzeniu statutu przez władzę nadzorczą.

Temsamem tracą moc obowiązującą statuty:

1. statut miejscowy w przedmiocie dopłat do kosztów brukowania z 26 lutego 1907 r.,
   21 marca
2. statut miejscowy w przedmiocie dopłat do kosztów kanalizacyjnych z dnia 26 lutego 1907 r.,
   21 marca

3. statut miejscowy dot. budowy publicznych kanałów ulicznych i połączeń domowych w gminie Dąb z 14 sierpnia 1900 r.,
4. statut miejscowy dot. budowy publicznego i domowego urządzenia odwadniającego w gminie Załęże z 25 sierpnia 1910 r.,
5. statut miejscowy dot. zakładania i urządzenia chodników w gminie Załęże z 25 lutego 1904 r.,
6. statut miejscowy dot. zakładania i urządzenia chodników w gminie Bogucice - Zawodzie z 7 maja 1900 r.,
7. statut miejscowy dot. budowy publicznego i domowego urządzenia odwadniającego w gminie Bogucice - Zawodzie z 22 października 1909 r.,
8. statut miejscowy w przedmiocie pobierania dopłat do kosztów ulicznych urządzeń w gminie Dąb z 15 listopada 1910 r.,
9. statut miejscowy dot. zakładania i zmieniania ulic i placów w mieście Katowicach z dnia 20 grudnia 1898 r. i dodatku 26 lutego 1907 r.,
   21 marca
10. statut miejscowy dot. zakładania i zmieniania ulic i części ulic w gminie Dąb z 29 stycznia 1901 r.,
11. statut miejscowy dot. zakładania i zmieniania ulic i placów w gminie Ligota z 26 sierpnia 1910 r.,
12. statut miejscowy dot. zakładania i zmieniania ulic i części ulic w gminie Załęże z 24 sierpnia 1903 r. wraz z dodatkiem z dnia 19 listopada 1909 r.

Z Gminę Miejską:

(—) Dr. Kocur, (—) Inż. Sikorski

Za Radę Miejską:

(—) J. Piechulek, (—) Urbańczyk.

(pieczęć okr.)
Magistrat miasta Katowic

„Zatwierdza się na podstawie art. 15 i 19 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 3, poz. 3) łącznie z art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30 z roku 1926) z tem zastrzeżeniem, że na końcu § 4 statutu dodaje się następujący ustęp:

Uchwała powyższa podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej".

L. RW. 975

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący:

w z. (—) Dr. Saloni, Wicewojewoda.

Katowice, dnia 5 listopada 1934 r.

(pieczęć okr.)

Rzeczpospolita Polska

Śląska Rada Wojewódzka.

REGULAMIN

do statutu miejscowego z dnia 22 lipca 1930 r. utworzonego na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 20 maja 1853 r. oraz §§ 2, 3, 5 i 6 ustawy z dnia 15 lipca 1907 r. o zapobieganiu zniekształceniu miejscowości i okolic o wybitnie pięknym krajobrazie (zb. ustaw str. 260).

§ 1.

W skład Deputacji Administracyjnej powołanej dla rozpatrzenia spraw urbanistyczno - estetycznych utworzonej na podstawie § 59 ordynacji miejskiej i uchwałami Korporacyj Miejskich z dnia 16 czerwca i 17 września 1931 r. wchodzą:

a) Prezydent miasta, jako przewodniczący oraz zastępca przewodniczącego Radca Budownictwa Miejskiego,

b) dwuch członków Magistratu,

c) dwuch członków Rady Miejskiej,

d) z pośród obywateli dwuch architektów z wyższem wykształceniem lub dwuch dyplomowanych inżynierów architektury w miejscu zamieszkałych,

e) każdoczesny konserwator śląski.

§ 2.

Posiedzenie Deputacji Administracyjnej zwołuje przewodniczący względnie jego zastępca.

§ 3.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 4.

W posiedzeniach Deputacji Administracyjnej mogą brać udział z głosem doradczym i informacyjnym zastępcy członków,

inżynierowie i architekci oraz urzędnicy i rzeczoznawcy, których udział w posiedzeniu uznany został za pożądany.

Katowice, dnia 15 maja 1933 r.

Magistrat:

(—) Dr. Kocur,
Prezydent miasta

(—) Inż. Sikorski
Radca Budownictwa Miejskiego.

Rada Miejska:

(—) J. Piechulek (—) Urbańczyk

Ogłoszono:

Katowice, dnia 1 września 1933 r.

Magistrat:

(—) Sikorski.

TREŚĆ: